พฤ
23
พฤษภาคม

สัปดาห์ที่ 7
เทศกาลปัสกา

สดด 68:28-29, 32-33,34-35

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1 **กจ 20:28-38**

ในครั้งนั้น เปาโลกล่าวกับบรรดาผู้อาวุโสของกลุ่มคริสตชนที่เมืองเอเฟซัสว่า “ท่านทั้งหลายจงดูแลตนเองและฝูงแกะที่พระจิตเจ้าได้ทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นผู้ดูแล เพื่อเลี้ยงดูพระศาสนจักรของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงได้มาด้วยพระโลหิตของพระบุตร ข้าพเจ้ารู้ว่า เมื่อข้าพเจ้าจากไปแล้ว สุนัขป่าดุร้ายจะเข้ามาในกลุ่มของท่านและจะทำร้ายฝูงแกะ แม้ในกลุ่มของท่านก็จะมีบางคนลุกขึ้นกล่าวบิดเบือนความจริงเพื่อโน้มน้าวบรรดาศิษย์ให้ติดตามตน เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังไว้เถิด จงระลึกว่าข้าพเจ้าไม่เคยหยุดเตือนท่านแต่ละคนด้วยน้ำตานองหน้าทั้งกลางวันกลางคืนตลอดเวลาสามปี

บัดนี้ ข้าพเจ้าฝากท่านทั้งหลายไว้กับพระเจ้า และกับพระวาจาแห่งพระหรรษทานของพระองค์ พระวาจานี้สามารถเสริมสร้างพระศาสนจักรและประทานให้ท่านรับมรดกร่วมกับบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย... ข้าพเจ้าได้แสดงเสมอมาให้ท่านเห็นว่า เราต้องทำงานเช่นนี้เพื่อช่วยเหลือผู้อ่อนแอโดยระลึกถึงพระวาจาของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าที่ว่า “การให้ย่อมเป็นสุขมากกว่าการรับ” เมื่อกล่าวดังนี้แล้ว เปาโลคุกเข่าลงพร้อมกับเขาทุกคนและอธิษฐานภาวนา...

พระวรสาร **ยน 17:11ข-19**

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นเบื้องบน ตรัสว่า

“ข้าแต่พระบิดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ โปรดเฝ้ารักษาบรรดาผู้ที่ทรงมอบแก่ข้าพเจ้าไว้ในพระนามของพระองค์ เพื่อเขาจะได้เป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนกับพระองค์และข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับบรรดาผู้ทรงมอบแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เฝ้ารักษาเขาเหล่านั้นไว้ในพระนามของพระองค์ ข้าพเจ้าได้เฝ้ารักษาไว้ และไม่มีผู้ใดพินาศ เว้นแต่ผู้ที่ต้องพินาศ เพื่อให้เป็นความจริงตามพระคัมภีร์ แต่บัดนี้ ข้าพเจ้ากำลังกลับไปเฝ้าพระองค์ ข้าพเจ้ากล่าววาจานี้ขณะที่ยังอยู่ในโลก เพื่อบรรดาผู้ที่มอบแก่ข้าพเจ้าจะได้มีความชื่นชมยินดีอย่างบริบูรณ์พร้อมกับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้มอบพระวาจาของพระองค์แก่เขาเหล่านั้นแล้ว และโลกได้เกลียดชังเขา เพราะเขามิได้เป็นของโลก เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้าไม่ได้เป็นของโลก ข้าพเจ้ามิได้วอนขอพระองค์ให้ทรงยกเขาออกจากโลก แต่ขอให้ทรงรักษาเขาให้พ้นจากมารร้าย เขาไม่เป็นของโลก เช่นเดียวกับที่ข้าพเจ้ามิได้เป็นของโลก”

“โปรดบันดาลให้เขาศักดิ์สิทธิ์โดยอาศัยความจริง พระวาจาของพระองค์คือ ความจริง พระองค์ทรงส่งข้าพเจ้ามาในโลกฉันใด ข้าพเจ้าก็ส่งเขาเข้าไปในโลกฉันนั้น ข้าพเจ้าถวายตนเป็นบูชาสำหรับเขา เพื่อเขาจะได้รับความศักดิ์สิทธิ์อย่างแท้จริงด้วย”

ข้อคิด

นักบุญเปาโลสอนให้เราเห็นคุณค่าของการทำงานหาเลี้ยงชีพ ต้องทำงานด้วยมือทั้งสองเพื่อเลี้ยงดูตัวเองและช่วยเหลือผู้อื่น ท่านได้อ้างคำของพระเยซูเจ้า “การให้ย่อมเป็นสุขมากกว่าการรับ” เรานำพระวาจามาเป็นหลักการในชีวิตของเราได้ดีทีเดียว ในที่อื่นก็มีกล่าวว่า “ใครไม่ทำงานก็ไม่ต้องกิน” คริสตชนต้องเห็นคุณค่าของการทำงาน อย่าเป็นคนว่างงาน รู้จักอาสาทำงานที่เป็นสาธารณะประโยชน์ ทำงานโดยไม่มีผู้จ้างก็สุขไปอีกแบบ

วันที่ 23 พฤษภาคม 2012/2555

ยน 17.11-19

บทเทศน์

ตอนที่พระเยซูเจ้าใกล้จะสิ้นพระชนม์ ทรงมอบความรักแก่ประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงทราบถึงความน่ากลัวของพระทรมานและมรณกรรมของพระองค์ อย่างไรก็ตาม พระองค์ไม่คำนึงถึงพระองค์เอง พระองค์กลับรักและหวังอย่างลึกซึ้งสำหรับศิษย์ของพระองค์ แม้ว่าพวกเขาจะดื้อดึงมากก็ตาม ในที่สุด เป็นความคิดที่สำคัญที่สุดในชีวิตของพระองค์

พระเยซูเจ้าทรงพระประสงค์ให้ศิษย์ที่รัก กล้าหาญและกระตือรือร้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนรัก พระองค์ไม่ทรงพระประสงค์ให้ศิษย์ของพระองค์มั่งคั่งและประสบความสำเร็จ เพราะตามประวัติศาสตร์แล้ว ศิษย์ของพระองค์จะเจ็บปวดและประสบความยากลำบาก ในการสืบทอดพันธกิจของพระเยซูเจ้าในโลก

จิตวิญญาณและหัวใจของพวกเขายังคงเป็นศิษย์ที่ซื่อสัตย์ต่อพระเยซูเจ้า พวกเขากลับพบกับสิ่งตรงกันข้าม ได้แก่ การถูกปฏิเสธและถูกเบียดเบียน พระองค์ทรงภาวนาเพื่อให้พวกเขาเป็นหนึ่งเดียวกัน พระองค์หมายถึงความหนึ่งเดียวกัน เฉกเช่นความเป็นหนึ่งระหว่างพระบิดา พระบุตร และพระจิต

สรุปแล้ว สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงรอคอยคือ ศิษย์ของพระองค์อยู่ในอ้อมพระกรของพระตรีเอกภาพ พวกเขากระทำพันธกิจการเป็นศิษย์ของ

พระเยซูเจ้า **เราเองจะเป็นศิษย์ของพระองค์เมื่อเราเป็นหนึ่งเดียวกัน ถ้าเราเป็นหนึ่งเดียวกัน ความสัมพันธ์ของเราสะท้อนความเป็นหนึ่งเดียวแห่งพระตรีเอกภาพ**